

عنوان مقاله:

بررسی سبک شناسی تطبیقی خطبه ی 27 و نامه ی 28 نهج البلاغه (مطالعه ی موردی لایه یواژگانی)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه علوی، دوره 9، شماره 18 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فاطمه بشارتی - الف) گروه عربی/ دانشکده ادبیات دکتر علی شریعتی/ دانشگاه فردوسی مشهد/ ایران ب) گروه عربی/ دانشکده ادبیات/ دانشگاه کوثر بجنورد/ ایران

حسن عبدالهی - دانشیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

سید حسین سیدی - دانشگاه فردوسی مشهد

مرضیه آباد - استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد.

خلاصه مقاله:

سبک‌شناسی، روشی علمی و کاربردی در بررسی و تحلیل متون است که از طریق بازشناسی مختصات سبکی پربسامد و کشف پیوند آنها با معانی و نهاده‌شده در متن، سعی در شناخت افکار و کشف درونیات مؤلف دارد. پژوهش پیشرو با استفاده از روش سبک‌شناسی توصیفی و با استمداد از تحلیل‌های دقیق آماری به بررسی لایه‌ی واژگانی خطبه‌ی 27 و نامه‌ی 28 نهج البلاغه در بستر سبک‌شناسی تطبیقی پرداخته، سعی بر آن دارد که وجوه تمایز و تشابه مختصات سبکی این دو گونه‌ی متفاوت ادبی را بازبایی و در نهایت، سبک هر یک را توصیف کند. در انتهای پژوهش، می‌توان نتیجه گرفت که هرچند کاربرد یکسان ساختارهای صرفی، تشابه سبکی چشمگیری را به وجود آورده و از نیت مشترک امام(ع) مبنی بر افزایش میزان شفافیت، قاطعیت، اثرگذاری و اقناع، پرده بر می‌دارد، اما گزینش هدفمند واژگان، تحت تأثیر موقعیت مؤلف و بافت هر متن، دلالت‌های معنایی متفاوت و ویژگی‌های سبکی متمایزی را برای هر متن رقم زده‌است

کلمات کلیدی:

سبک شناسی تطبیقی، لایه ی واژگانی، امام علی(ع)، خطبه ی 27، نامه ی 28

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1128725>

